

som derigennem kunde faa Fiskeriet til at blive en større Indtægtskilde for vort Land, end det hidtil har været.

Slengerik: Jeg tror ikke, det kan nytte noget at nægte, at vi her i Folketinget kun i en meget beskednen Grad ere i Besiddelse af Sagkundskab paa det Omraade, vi ere ved at forhandle i disse Dage. Vi høre nok af og til Udtalelser, der vidne om ret indgroet Sagkundskab, men alligevel tror jeg ikke, man skal lade sig imponere deraf. Selvfølgelig kunde det ikke falde mig ind at nægte Tilstedeværelsen af Sagkundskab hos en saa durkdreven Fisker som det ærede Medlem for Ærø (Frederiksen), som først havde Ordet. Han er selvfølgelig i Besiddelse af den Sagkundskab, som enhver Ordfører for en saa stor og god Sag maa være i Besiddelse af. Men hos os andre gemene Medlemmer, staar det sig ikke slet saa godt med Sagkundskaben. Jeg kommer i Tanker om en lille Historie, jeg læste forleden i et Vittighedsblad, jeg husker i Øjeblikket ikke, om det var „Klods Hans“ eller „Agrardagbladet“. Der stod noget om tre Københavnerne, der havde skændtes om, hvad der var den mest sagkyndige paa Landbruksomraadet, og langt om længe endte det med, at de bleve enige og tilkendte den ene Fortrinet. Men han var ogsaa i Stand til at dokumentere sin Sagkundskab paa Landbrugets Omraade med et saa vægtigt Argument som dette, at han en Gang havde siddet ovenpaa et Hølæs. Nu skal jeg villig indrømme, at hvad den foreliggende Sag angaar, er det det ærede Medlem for Ærø, der sidder paa det højeste Læs, og jeg har selvfølgelig heller ikke Ristighed til at paastaa, at han ikke skulde være kommen ganske godt op at køre.

Den højtærede Landbruksminister har forsøgt at bøde paa denne Mangel paa Sagkundskab, som muligvis kunde findes i Rigsdagen, derved, at han har nedsat en Kommission, der skulde udarbejde et Forslag til Fiskerilovgivningen. Jeg skal ikke her komme nærmere ind paa en Omtale af Kommissionens Sammensætning i Almindelighed, men kun sige, at om de fleste af dens Medlemmers Sagkundskab tror jeg, man har Lov til at sige, at det bliver en Smagssag, hvorvidt man vil erkende dem for sagkyndige eller ikke. Naa, det skal jeg nu ikke udtale mig videre om, thi om Smagen kan der, som bekendt, ikke disputeres; men paa den anden Side vil jeg sige, at man har

en vis Garanti for Sagkundskaben hos Kommissionen deri, at den højtærede Landbruksminister med et sikkert Blik og en fast Haand har truffet lige midt i det sorte af selve Sagkundskaben, da han satte Baron, Amtmand Wedell-Wedellsborg til Formand for Fiskerikommissionen. For Resten kan man jo ogsaa her i Verden faa for meget af det gode, hvad selve Sagkundskaben angaar, og jeg har set ved at læse Fiskerikommissionens Betænkning igennem, at den ogsaa har faaet for meget af det gode i saa Henseende. Den har endogsaa paa et vist Punkt følt sig i den Grad overvældet af sin egen Sagkyndighed, at den i det Forslag, den har stillet, er gaaet i stik modsat Retning af det Resultat, som dens Sagkundskab paa vedkommende Omraade var kommen til. Jeg sigter her til Spørgsmaalet om, hvorvidt Anvendelse af Trawl og Drivvaad i nogen Maade skulde være i Stand til at skade Fiskebestanden her i vore Farvande. Kommissionen siger, at Antagelserne i saa Henseende ere forældede, og at de Fredningsbestemmelser, som ere truffne paa Grund af disse forældede og forfejlede Antagelser, ere i højeste Grad forfejlede. Men ikke destomindre viser det sig alligevel, at Kommissionen har den Mistillid til sin egen Sagkundskab paa dette Omraade, at den senere hen stiller Forslag om alle mulige Forbud og indskrænkende Bestemmelser netop med Hensyn til Anvendelsen af Trawl og Drivvaad.

Jeg skal tillade mig at sige nogle faa Ord om Fiskeriet i Almindelighed og om det Forhold, hvori jeg mener, at vor Fiskerilovgivning her i Danmark burde staa til Fiskeriet. Jeg mener, at jeg kan udtrykke min Mening saaledes ret kort, naar jeg siger, at jeg ønsker, at Fiskerne maa faa Lov til at fiske, hvor de ville, hvornaar de ville og med de Redskaber, de selv finde hensigtsmæssige. Jeg indrømmer, at det Ønske, jeg her har udtalt, strider i ret høj Grad mod Tendensen i den nuværende Fiskerilovgivning og i endnu højere Grad mod Tendensen i det Forslag, vi have foreliggende, idet dette endnu stærkere end foregaaende Love indskrænker Fiskernes Ret til at fiske, naar de ville og hvor de ville og med hvilke Redskaber, de finde det hensigtsmæssigt. Men jeg føler mig aldeles overbevist om, at Resultatet af Fiskeriet her i Danmark vilde blive et langt større, at Udbyttet vilde give meget mere, dersom man frigjorde Fiskeriet for alle, disse indskrænkende Forbud og Bestemmelser, der nu